

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 37ος • ΤΕΥΧΟΣ 164 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ, μνήμες καλοκαιριού

Το περασμένο καλοκαίρι μου φάνηκε διαφορετικό από τα άλλα. Ξυπνούσα χαράματα και έβλεπα τον ήλιο να ανατέλλει στον Καλλίδρομο και δεν θα ξεχάσω τη δύση του φεγγαριού ακολουθώντας το δρόμο στην οροσειρά της Λειρίτσας.

☼ Ήπια δροσερό νερό από τις διάσπαρτες βρύσες του χωριού όπου άλλοτε ξεδίψαγαν όλα τα ζωντανά άγρια και ήμερα. Πολύχρωμες μαντζουράνες ήταν φυτεμένες στις αυλές και τα παρτέρια των σπιτιών. Οι μαντζουράνες δεν είναι μεγαλοπρεπή φυτά αλλά μας χαρίζουν απλόχερα λουλούδια, έχουν έντονο χρώμα και αναδύουν πλούσιο άρωμα. Μεγαλόπρεπες και άξιες θαυμασμού είναι οι ντάλιες του χωριού. Συναντιώνται σε όλα τα χρώματα, κόκκινες, κίτρινες, λευκές και ευωδιάζουν όλο το καλοκαίρι μέχρι το φθινόπωρο. Λυπήθηκα γιατί οι πολλές βροχές και η χειμωιάτικη παγωνιά μας σάπισαν τις πανέμορφες ντάλιες. Είναι ευτύχημα που η Πηνελόπη στη Μπάρμπεση, η Κατίνα στα Βλαχέικα, ο Κώστας στην Κατράχη και άλλοι φρόντισαν και διατήρησαν βολβούς για το επόμενο καλοκαίρι.

☼ Είδα καλλιεργημένα τα χωράφια στη Βρυτσούλα, από φέτος και στο Κεφαλόβρυσο και κατάλαβα την αξία που έχει κάθε

τετραγωνικό Κουκουβιστιανής γης και πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν τα προϊόντα της περισσότερο μάλιστα στη σημερινή κρίση.

☼ Με έκπληξη άκουσα να λαλεί κόκορας στην Κατράχη όπου ο Δημ. Ιωάν. Χαμηλός έχει στήσει με όλες τις προδιαγραφές και κανόνες υγιεινής και ασφάλειας ένα κοτέτσι (ορνιθοτροφείο), στο κτήμα του στην Κατράχη, με καμιά σαρανταριά κλωσόπουλα που σύντομα θα γίνουν κότες και θα δίνουν αυγά και κρέας. Μπράβο Μήτσο, γρήγορα να δούμε να βόσκουν στο κτήμα σου αρνιά και κατσίκια.

☼ Για το παιδομάνι που συγκέντρωναν οι εξοχές και η πλατεία του χωριού, αλλά

και για την άρτια οργάνωση που είχαν οι Αυγουσιάτικες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας, για τους πολλούς επισκέπτες που προσέλκυαν καθημερινά αυτές καθώς και για το άνοιγμα του μονοπατιού από άξιους

χωριανούς που συνδέει τα σημεία Κακοτράχη-Αγία Ελένη, νιώθω μεγάλη ικανοποίηση.

☼ Κάθε πρωί διέσχιζαν τους δρόμους του χωριού με τα φορτηγά τους πλανόδιοι πωλητές, μανάβηδες από τα χωριά της Φθιώτιδας με φρούτα, λαχανικά κ.α., ανάλογα με την εποχή. Ακόμη και ψάρια έφερναν κάθε Τετάρτη ο Σωτήρης από την Ιτέα, ψωμί

και ζεστές τυρόπιτες από την Ανθήλη και το Δαδί κάθε Δευτέρα. Η παρουσία και η διάθεση όλων αυτών γίνεται από τα μεγάφωνα των αυτοκινήτων που διαλαλούν την πραγματία τους, ανάμεικτα με λαϊκά τραγούδια. Πολλοί μάλιστα συνοδεύονται από τις γυναίκες τους, οι οποίες τραβούν το χαμαλί της δουλειάς αλλά και έχουν δημιουργήσει προσωπικές σχέσεις με τους ηλικιωμένους του χωριού. Τους ρωτούν πότε θα έλθουν για διακοπές τα παιδιά τους από την Αθήνα και αν πήραν το χάπι της πίεσης το πρωί.

☼ Κάθε απόγευμα ο Βασίλης Σαλάι στην αγορά στήνει το κινητό του κατάστημα και πουλά προϊόντα από τη δική του φύτευση στη Βρυτσούλα και το Κεφαλόβρυσσο, πατάτες, φασόλια, ντομάτες κ.λπ. Η μεγάλη του παραγωγή διοχετεύεται στις αγορές της Άμφισσας και της Ιτέας στις λαϊκές των οποίων διαθέτει τα φημισμένα και νόστιμα Κουκουβιστιανά προϊόντα.

☼ Ας είναι μακριά το χωριό μας, ακόμα και αλλοδαποί μας φέρνουν ηλεκτρικές ρακέτες που μας προστατεύουν από τα κουνούπια.

☼ Συχνά μας επισκέπτονται και οι γύφτοι. Μοναδικός όμως στόχος αυτών είναι το πλιάτσικο και αδυναμία τους τα μεταλλικά αντικείμενα όπου αυτά και αν βρίσκονται σε φράχτες, παιδικές χαρές κ.α. Όταν όμως αφάιρεσαν τη σχάρα του υδραγωγείου έπεσαν στην παγίδα του προέδρου μας και με την συνδρομή της αστυνομίας την πλήρωσαν ακριβά.

☼ Από τα συμβάντα του χωριού αξιόλογη ήταν και η παρουσία των γυναικών. Και αυτές καλά πατούν. Πρέπει να τις επαινέσουμε: -Η Αθανασία Κολλύρη και η Βάγια Αλεξίου τις

ζεστές μέρες του καλοκαιριού έβλεπαν να μαραίνονται τα φύλλα των δένδρων του μνημείου Παπανδριά και αγωνίζονταν με κατεστραμμένα λάστιχα να τα ποτίζουν. **Πρόεδρε κάτι πρέπει να γίνει. Το θέμα του ποτίσματος των δέντρων πρέπει να λυθεί οριστικά.**

-Η Μαρία Τούμπα (Κωστάκου) μένει μόνη της στη Ρούγα το χειμώνα και με ευχαρίστηση μεριμνά φροντίζοντας τις γάτες, γιατί και αυτές θέλουν ανθρώπινη συναναστροφή.

-Η Κωσταντία Κουμπούρη (Αυγερινού) στέριωσε το μοναδικό ολοκληρωμένο αγροτικό νοικοκυριό. Μετά το χαριτωμένο γαϊδουράκι που έχει για μεταφορικό μέσο προμηθεύτηκε και γίδα που της εξασφάλισε και την αναπαραγωγή με Σκληθιριώτικο τράγο και μερικές κότες. Μακάρι ν' ακολουθήσουν κι άλλοι.

☼ Δεν είναι λίγοι οι χωριανοί μας που εξασφάλισαν την πατάτα για το νοικοκυριό τους (Παναγιώτης Βάρσος, Γιάννης Καμπάνης, Γιώργος Κυριαζής, Γιώργος Λίτσος, Νίκος Δανιήλ, Νικηφόρος Ζούγγρος, Κωνσταντίνος Ματθαίου, Γεώργιος Πλατανιάς, Ζωή Παπανικολάου κ.α.). Θέλει κουράγιο να καλλιεργήσεις σήμερα ένα χωράφι. Το επάγγελμα του αγρότη δεν είναι διόλου εύκολη δουλειά. Για να κάνεις γόνιμο ένα χέρσο χωράφι για να σου δώσει καρπούς και εισόδημα πρέπει να εργαστεί ολόκληρη οικογένεια.

☼ Το καλοκαίρι τώρα βρίσκεται στο τέλος του, αλλά η φαντασία στα καλοκαιρινά πολύχρωμα λουλούδια και στον πλούτο με τον οποίο ήταν φορτωμένες οι μπαρδακίες, οι κορομηλιές, οι δαμασκηινίες, οι τσαπουρνιές παραμένουν για πολύ καιρό μέσα μου.

Αθανάσιος Ν. Μαλεβίτσης

Αποχαιρετώντας το καλοκαίρι

Στιγμιότυπο από τη συνάντηση στη στολισμένη με λουλούδια αυλή του φιλόξενου σπιτιού του Κώστα και της Κατίνας Βλάχου (Φωτίου)

Η Παρασκευή Χαμηλού, Βασιλική Λιούγκα, Ελευθερία Χαϊλέρη, Πηνελόπη Κυριαζή, Κωσταντία Μεμένιου, Δήμητρα Κτισσοπούλου, ο Θανάσης και η Μαριάννα Μαλεβίτση. Όλοι τους μεγαλωμένοι με νερό της Μπάρμπης. Η περιποίηση με φαγητά μαγειρεμένα με τη φροντίδα και τέχνη από την τετραπέρατη Κατίνα (πίτες, κολοκυθολούλουδα, αλανιάρα κότα κλπ). Οι διηγήσεις από την παλιότερη ζωή ατελείωτες. Τα γέλια ασταμάτητα. Πάντα τέτοια. Να ευχηθούμε να κυλήσει καλά ο χειμώνας!

Ο Αη Γιώργης του χωριού μας

Γράφει ο
Ι.Λ.Κουφός

...και λίγα περί εκκλησίας

Από τότε που έπεσε η παλιά μας εκκλησία με το μοναδικό αίθριο και τις σπάνιες εικόνες και αγιογραφίες άρχισαν τα ποικίλα βάσανα.

Πέρασαν χρόνια να καταφέρουμε να χτίσουμε ξανά τον Αη Γιώργη, στην άλλη πλευρά της πλατείας και να φύγουμε απ' την Παναγία, που μέχρι τότε γίνονταν οι λειτουργίες.

Ο καινούριος Αη Γιώργης παρουσίασε απ' την αρχή πολλά δομικά προβλήματα. [Φυσικά καμιά απολύτως σχέση με τον μεγαλόπρεπο πρώτο Αη Γιώργη]. Πριν λίγα χρόνια έγιναν σοβαρές βελτιώσεις κι' έτσι μπόρεσε να γίνει η μαρμαρίνη επίστρωση και κυρίως η αγιογράφηση. Επιτέλους έδειξε εκκλησία. Αυτό μέχρι πρόσφατα [αν δεν λαθεύω πέρυσι] που πέρασε νερό σ' ένα μέρος της σκεπής κι' άρχισε η διάβρωση στο εσωτερικό. Σοβαρότατη και δαπανηρή ζημία, θα πάθαινε σίγουρα ανήκεστη βλάβη αν έμενε έτσι, με σίγουρη την ολοσχερή καταστροφή με τον καιρό. Αλλά μπορεί να υπάρξει χωριό χωρίς εκκλησία; Φυσικά όχι. Η εκκλησία ήταν πάντα το κέντρο τού χωριού. Ήταν η κοινή συνείδηση και ψυχή της ενορίας [όσο υπήρχε ενορία]. Αργότερα της κοινότητας, όσο υπήρχε κι' αυτή, Εν τέλει είναι η ψυχή της οποίας κοινωνίας ανθρώπων έχει μείνει στις μέρες μας.

Ο άνθρωπος, πέρα απ' την βιολογική του εκδοχή, είναι **άνθρωπος** [και όχι ανθρωποειδής] από τη στιγμή που έχει αυτοσυνειδησία του αποστολικού του χρέους στον κόσμο, να διασώζει τον ορίζοντα του ιερού. Κι' ακόμα έχοντας στο νου του το **οὐκ ἐπ' ἑαυτῷ μόνῳ ζήσετε ἄνθρωποι, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ**.

Η εκκλησία διαφυλάσσει, δυο χιλιάδες χρόνια μέχρι σήμερα, αλώβητο τούτο το χρέος και τούτα τα ρήματα, κι ας γκρεμίστηκαν και χάθηκαν σ' αυ-

τό το διάστημα, αυτοκρατορίες και πολιτισμοί.

Η εκκλησία θριαμβεύει μόνο στις ψυχές των ανθρώπων κι όχι στον εξωτερικό κόσμο της ιστορίας.

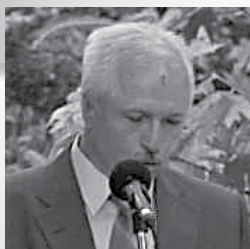
Την ιστορία δεν μπόρεσε και δεν θα μπορέσει κανένας να την δαμάσει. Και η πρόσφατη, μόλις στις μέρες μας, ιστορία των τυραννίσκων που πίστεψαν ότι θ' άλλαζαν τον άνθρωπο, γκρεμίζοντας τις εκκλησίες κι απαγορεύοντας την θρησκεία νομοθετικά απέτυχαν οικτρώς και το ιερό ξανά γύρισε θριαμβικά σε καινούριες εκκλησίες.

Σήμερα λοιπόν που το χωριό μας είναι ακατοίκητο σχεδόν και μόνο μερικές φορές το χρόνο γεμίζει η εκκλησία, μένει ολοζώντανος στη σκέψη μας, ο τόπος καταγωγής μας, με την εκκλησία του, που πρέπει να στέκει εκεί γερή και να μας περιμένει. Για να 'ναι όμως ο ευκτήριος οίκος γερός πρέπει να τον φροντίζουμε και να τον επισκευάζουμε, όταν χρειάζεται.

Για άλλη μια φορά φρόντισε, χωρίς φανφάρες και χειροκροτήματα, [παρά την κρίση] ο μοναδικός ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ αψηφώντας κόπους και χρήματα, να βάλει μαστορά να την επισκευάσει. Τούτο το γνήσιο τέκνο της Κουκουβίστας, που ποτέ δεν την ξεχνάει κι ας ζει στα ξένα. Του οφείλουμε όλοι μας, παντοτινή ευγνωμοσύνη. Μας τιμά σαν χωριό, αλλά τιμά και την ανθρώπινη παρουσία στον κόσμο.

Αγαπητέ Γιώργο, ας είναι πάντα η Χάρις του Θεού κοντά σου και πάντα να σε αξιώνει να μας ξαφνιάζεις ευχάριστα για πολλά πολλά χρόνια ακόμη.

Υ.Γ. Το παραπάνω κείμενο είχε γραφεί πριν της θλιβερής είδησης του θανάτου. Η διόρθωση έγινε την τελευταία στιγμή στο πιεστήριο.

Δημ. Τσιαμπάς

Ένα έργο σημαντικό

Προκειμένου οι πρόγονοί μας να καταστήσουν καλλιεργήσιμα και καρποφόρα τα χωράφια του χωριού μας, μοίρασαν το νερό της νερομάνας πηγής του Κεφαλόβρυσου σε δύο μεγάλα Κεφαλαύλακα. Το ένα προς το χωριό και μέχρι το Στρογγυλό και το άλλο Νετροβιές-Άγια Παρασκευή-Πλάτανος. Το κεφαλαύλακο προς το χωριό δεν σταμάτησε ποτέ να ποτίζει κήπους και χωράφια. Η χρήση του άλλου αυλακιού είχε καταστεί λόγω προσχώσεων και κατολισθήσεων προβληματική. Η επιτυχημένη όμως εκχέρωση και καλλιέργεια χωραφιών στις Νετροβιές και αλλού έδειξε πόσο απαραίτητο ήταν να μπει το νερό στο αυλάκι και να ζωντανέψει τις παλιές ποτιστικές εκτάσεις. Πιστώσεις όμως για τέτοια παραγωγικά έργα δεν προβλέπονται ούτε από το ΕΣΠΑ ούτε και των αρμοδίων το αυτάκι ιδρώνει. Το βάρος έπεσε στο τοπικό μας κοινοτικό Συμβούλιο. Ο πρόεδρος μας με το Συμβούλιο του και εθελοντές (με πρωταγωνιστή τον Κωνσταντίνο Χ. Ματθαίο) τοποθέτησαν μεγάλο αγωγό στην παλιά έξοδο του νερού από την πηγή το οποίο ακολουθώντας τον παλιό γνώριμο δρόμο του έφτασε στα Κομματάκια. Ένα ακόμα κουράγιο χρειάζεται για να λούσει τις πλαγιές της Αγίας Παρασκευής και παραπέρα.

Οι γιορτινές μέρες στην Καλοσκοπή από το ημερολόγιό μου

Τετάρτη 8 Αυγούστου

“Μη σε γελάσει βάτραχος ή το χελιδονάκι, αν δεν λαλήσει τζίτζικας δεν είν’ καλοκαιράκι”. Έτσι έλεγε η γιαγιά μου που καταγόταν κι έζησε σε πεδινό χωριό, όμως φέτος τα άκουσα όλα και στην Καλοσκοπή. Και βάτραχο στον κήπο μας και χελιδονάκια στις φωλιές τους αλλά και τζίτζικα στα δέντρα ένα γύρω. Είναι σίγουρα ένα ζεστό καλοκαίρι.

Πέμπτη 8 Αυγούστου

Το πρωί στην σκιά του πλάτανου μπροστά από τον Άγιο Γεώργιο στήθηκαν τραπέζια και καρέκλες από την κα Εύη Θεοφανίδου και εθελοντές βοηθούς, για το εικαστικό 3ήμερο (9-11/8). Εκεί συγκεντρώθηκε η πιο όμορφη παρέα του χωριού, τα παιδιά μας, με γονείς θείους και φίλους για να απασχοληθούν δημιουργικά. Νερομπογιές σε πολλά χρώματα, πινέλο και μολύβια χρησιμοποιήθηκαν με μαστοριά και φαντασία. Πάνω σε ξύλινες επιφάνειες, στις οποίες προστέθηκαν καρφάκια για να γίνουν όμορφες και χρηστικές κρεμάστρες. Συμμετείχαν περίπου 45 παιδιά και βοηθούν οι κυρίες Τίμη Γεωργίου και Έφη Καραντάσιου.

Το απόγευμα έφτασε στο χωριό η κινητή μονάδα αιμοδοσίας από το νοσοκομείο Άμφισσας. Έδωσαν το “παρών” 15 και τελικά έδωσαν αίμα 8 άτομα.

Σάββατο 11 Αυγούστου

Με τέλεια οργάνωση, πλήρη εξοπλισμό και εθελοντική διάθεση οι συγχωριανοί μας Αφέντης Τάσος, Γεωργίου Νάκος, Κόλλιας Γιώργος και οι φίλοι του χωριού, άρα δυο φορές συγχωριανοί, Μωρίκης Χάρης και Τραχανάς Βασίλειος έκαναν διάνοιξη του μονοπατιού που οδηγεί από την Κακοτράχη στο Κεφαλόβρυσο. Είχε ξανανοίξει το 2004 από τον σύλλογο Λαμίας και τον τότε πρόεδρο Ηρακλή Ραφτόπουλο, όμως με τα χρόνια είχε γίνει πάλι αδιάβατο.

Κυριακή 12 Αυγούστου

Ξεκίνησε μια απλή βροχή αλλά εξελίχθηκε σε δυνατή μπόρα. Συνέχισε με χονδρό χαλάζι και ο τόπος άσπρισε. Τα Καστέλλια πλημμύρισαν αλλά και οι κήποι μας έπαθαν πολλές ζημιές. Κρίμα ο κόπος τόσων ανθρώπων.

Δευτέρα 13 Αυγούστου

Η ομάδα διάνοιξης του μονοπατιού Κακοτράχη-Κεφαλόβρυσο συνέχισε το έργο της κόβοντας τα δέντρα που έκλειναν το μονοπάτι, αλλά και τοποθετώντας κορμούς για να σχηματιστούν σκαλοπάτια στα πιο δύσβατα σημεία. Το αποτέλεσμα είναι εξαιρετικό. Πολύ ωραία διαδρομή και εύκολη διέλευση. Συγχαρητήρια και ευχαριστούμε. Παράλληλα μια άλλη ομάδα

ετοιμάζεται για το τουρνουά δηλωτής. Δήλωσαν συμμετοχή 13 ζευγάρια.

Τρίτη 14 Αυγούστου

Το τουρνουά δηλωτής συνεχίζεται στην κάτω αίθουσα εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Συλλόγου, με κανόνες και συντονισμό από τον Τάκη Σκούφο.

Μεγάλη πίκρα μου έδωσε η βόλτα στο χωριό γιατί εκτός από τους ξέχειλους κάδους ανακύκλωσης και απορριμμάτων, που περ φταίει ο Δήμος που καθυστερεί να τα μαζέψει, πολλοί είχαν βγάλει στους δρόμους στρώματα, καρέκλες, ντουλάπια και ό,τι άχρηστο ξέροντας ότι θα μείνουν εκεί όλες τις γιορτινές μέρες. Κρίμα να ασχημίζει έτσι ένα τόσο όμορφο χωριό. Αργά το απόγευμα πήγαμε στον εσπερινό στην Παναγία.

Τετάρτη 15 Αυγούστου

Ξημέρωσε μια όμορφη καλοκαιρινή μέρα. Κατεβήκαμε με πολλούς συγχωριανούς στην εκκλησία της Παναγίας και παρακολουθήσαμε την πανηγυρική δοξολογία, καθώς και την αρτοκλασία που ακολούθησε στο προαύλιο. Τιλόγια και αυτά! “Πλούσιοι επτόχευσαν και επείνασαν... ονκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού”. Σε ταρακουνάνε να επαναξιολογήσεις ποια είναι τα αγαθά.

Σίγουρα μια απόλαυση είναι αυτή που ακολούθησε, το καφεδάκι στα “μαγαζιά”. Αυτή η πλατεία είναι ο θησαυρός του χωριού.

Τα πλατάνια, η βρύση, η δροσιά, η ηρεμία, όλα τέλεια.

Παράλληλα διεξάγεται ο τελικός της δηλωτής με τα εξής ζευγάρια: 1ο Πριόβολος Λουκάς και Χαμηλός Ευθύμης και 2ο Βασιλείου Γιάννης και Βλάχος Γιώργος. Νικητές είναι το 1ο ζευγάρι (τι πρωτότυπο!!) που πήραν αναμνηστικά δώρα.

5.00 απόγευμα

Πολύς μα πολύς κόσμος στην πλατεία του σχολείου για να παρακολουθήσουν τον ανώμαλο δρόμο των μικρών αλλά και μεγάλων (ευχαρίστη έκπληξη) αθλητών υπό την αιγίδα του ΑΟΚ Άγγελος Σίμος.

Ακολούθησε παζάρι με, τί δεν είχε φέτος, μαρμελάδες, μέλι, μέντα, ρίγανη, τσάι, τοματοπελτέ, τραχανά, χυλοπίτες, κεράσματα, κοσμήματα, γούρια και σελιδοδείκτες, όλα χειροποίητα και προσφορές.

Στην κατασκευή, συλλογή των προϊόντων καθώς και στην διοργάνωση, στήσιμο του παζαριού και τέλος στις πωλήσεις οι εθελόντριες είναι οι κυρίες Αλεξίου Φιλίτσα, Αχλαδά Ελένη συζ. Λάμπρου, Γρηγοροπούλου Βούλα, Δανιήλ Βασιλική, Δανιήλ Κομνάκου Ρούλα, Δανιήλ Πολυχρονιάδη Καίτη, Κατσανιώτη Δέσποινα, Καραγιάννη

Ανθή, Κυριαζή Γιούλα, Κυριαζή Μιμή, Κυρίτση Βασιλεία, Κρανάκη Πριοβόλου Ζωή, Πριοβόλου Ζούγγου Έφη και Χαμηλού Γιούλη.

Ακολούθησε το καλύτερο πανηγύρι που έχει διοργανωθεί μέχρι τώρα. Συγχαρητήρια στον Σύνδεσμο για την επιλογή του μουσικού συγκροτήματος "ΤΖΑΡΑΣ". Συγχαρητήρια στην ορχήστρα (δικά μας παιδιά) για την ποιότητα της εκτέλεσης των δημοτικών τραγουδιών και τους ευχαριστούμε για το κέφι και την διασκέδαση που μας χάρισαν.

Συγχαρητήρια και σε μας που φάγαμε 560 σουβλάκια, ήπιαμε 380 μπύρες και χορέψαμε με όρεξη μέχρι τις 3.30 το πρωί.

Στο στρώσιμο των τραπεζιών, την εξυπηρέτηση στα σουβλάκια και τις μπύρες και τέλος στον καθαρισμό της πλατείας βοήθησαν οι: Γρηγορόπουλος Βασίλης, Καραγιάννης Νίκος, Κόλιας Γιώργος, Πριόβολος Αριστείδης, Ράπτη Κατερίνα, Φίκας Νίκος.

Πέμπτη 16 Αυγούστου

Στην κάτω αίθουσα του μουσείου, αγοράστηκε από τον σύλλογο και τοποθετήθηκε μηχανή

προβολής ταινιών. Πολύ ωραία ιδέα!! Παρακολούθησαμε ερασιτεχνική ταινία του 1988 από τα εγκαίνια του γηπέδου του ΑΟΚ (πως πέρασαν τα χρόνια). Τα παιδιά ενθουσιασμένα παρακολουθούν καθημερινά ταινίες της ηλικίας τους.

Σάββατο 18 Αυγούστου

Η απογευματινή και αποχαιρετιστήρια για πολλούς βόλτα στο Κεφαλόβρυσο είχε πολλές συμμετοχές φέτος.

Τα καφεδάκια γλυκόπιτα, ακόμη και τα σκέτα, το τσιπουράκι άφθονο με τα συνοδευτικά του, κάποιοι φανατικοί στο (θυμίζει παιδιά χρόνια) υποβρύχιο, τα φαναράκια αναμμένα στην ώρα τους και η συζήτηση στο ζενίθ.

Οι κυρίες Αυγή Κόλια και Πίτσα Κόλια κατέφθασαν πρώτες από το καλλίδρομο ανακαινισμένο μονοπάτι.

Μπορεί να σας κούρασα με τις αναμνήσεις μου του καλοκαιριού, γι' αυτό σας αφήνω και σας εύχομαι καλό χειμώνα και καλή αντάμωση του χρόνου το καλοκαίρι.

Ζ.Κ.Π.

Ανοίχτηκε το παλιό μονοπάτι από Κακοτράχη - Κεφαλόβρυσο στην Καλοσκοπή!

Το Σάββατο, στις 11 Αυγούστου, 7.00 το πρωί ξεκίνησε με πρωτοβουλία του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Αθήνας και με τη συμμετοχή 6 εθελοντών η προγραμματισμένη από καιρό διάνοιξη του παλιού μονοπατιού που ένωνε άλλοτε το χωριό από την ΚΑΚΟΤΡΑΧΗ μέχρι το ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ.

Αν και ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε 2 μέρες για τη διάνοιξη αυτή, η εργασία των εθελοντών αποδείχθηκε εξαιρετικά παραγωγική: μέχρι τις 11.30 το πρωί είχε σχεδόν διανοιχτεί στο συνολικό του μήκος το μονοπάτι! Αλυσόπριονο, χορτοκοπτικά, κλαδευτήρια, βατοκόφτες και τσαπιά "πήραν φωτιά". Παραμερίστηκαν πεσμένα δέντρα, κόπηκαν χόρτα και βάτα, σκάφτηκαν σκαλιά στα σημεία που το έδαφος παρουσιάζει μεγάλη κλίση, και γενικά αποκαλύφθηκε το μονοπάτι στα σημεία εκείνα που είχε κλείσει από την πυκνή βλάστηση και τη μακρόχρονη εγκατάλειψη. Η διάνοιξη ολοκληρώθηκε λίγες μέρες μετά με τον καθαρισμό του χώρου γύρω από το ξωκλήσι της Αγίας Ελένης, (απ' τους εθελοντές μας και πάλι) και με την τοποθέτηση ξύλινων σκαλοπατιών, εργασία που έγινε είτε με προσφορά υλικών από χωριανούς μας επιχειρηματίες είτε με έξοδα του Συλλόγου των Αθηνών. Το μόνο που μένει

για να ολοκληρωθεί η προσπάθεια αυτή είναι η σηματοδότηση με τις κατάλληλες πινακίδες. Περιμένουμε κι εδώ βοήθεια και προσφορές από όσους φίλους και χωριανούς έχουν την καλή διάθεση.

Ελπίζαμε ότι η προσπάθεια αυτή θα είχε μεγαλύτερη συμμετοχή εθελοντών, ιδιαίτερα απ' τους νέους του χωριού! Να εξάρουμε εδώ τη συμμετοχή και την καθοριστική συμβολή του φίλου μας του Βασίλη Τραχανά, από το ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ (Βρύζες), που άφησε την εργασία του προκειμένου να πάρει μέρος στη διάνοιξη! Να τον ευχαριστήσουμε θερμά με την ευκαιρία!

Γιάννης Καλόγηρος

Εξόρμηση στην Λειρίτσα (2007μ)

Ήταν μία όμορφη Τρίτη, στις 14 Αυγούστου, όταν τα δεκαπέντε άτομα της αποστολής, 9 μεγάλοι και έξι παιδιά, ξεκινήσανε από την πλατεία του χωριού με προορισμό την κορυφή της Λειρίτσας. Η ομάδα απαρτιζόταν από τους: Γιάννη και Τάσο Αφέντη, Δήμητρα και Κώστα Βλαχόπουλο, Βασίλη και Νίκο Καραντάσιο, Χάρη και Επαμεινώνδα Μωρίκη, Νικόλα Γεωργίου, Κατερίνα Ράπτη, Νίκο Φίκα, Κατερίνα Εξαρχοπούλου, Αδριανό και Δημήτρη Βασιλάκο, και τον αρχηγό της αποστολής, Γιάννη Καλόγηρο.

Η διαδρομή μέχρι ενός σημείου καλύφθηκε με τα αυτοκίνητα, όπου σταματήσαμε και συνεχίσαμε με τα πόδια. Το πρώτο τμήμα ήταν μαγευτικό, καθώς ενώ περπατούσαμε στη χαμηλή βλάστηση, βλέπαμε τον ήλιο που ανέτειλε. Η πρώτη στάση έγινε σε ένα προστατευμένο από υψώματα μέρος και διήρκεσε λίγο, αλλά σε μερικούς όμως φάνηκε σαν ώρα καθώς ανυπομονούσαμε να πατήσουμε κορυφή. Συνεχίσαμε για αρκετό διάστημα σε ένα ευχάριστο κλίμα, κάνοντας ένα ακόμη διάλειμμα. Αφού μαζέψαμε δυνάμεις ετοιμαστήκαμε για το δύσκολο και τελευταίο κομμάτι. Οι μικροί της παρέας ξεχύθηκαν μπροστά κάνοντας έναν αγώνα μεταξύ τους για το ποιος θα ήταν ο πρώτος που θα άγγιζε την κορυφή. Μόλις ανεβήκανε όλοι

επάνω, στήθηκε ένα πικνίκ, στο οποίο ο καθένας είχε να προσφέρει από κάτι. Στη συνέχεια, μερικοί από τους πεζοπόρους τηλεφωνήθηκαν με τους δικούς τους στο χωριό και κάνανε σήματα με καθρέφτες. Η επικοινωνία αυτή που ήταν μαζί και παιχνίδι μας φάνηκε σαν κάτι το ιδιαίτερο, γιατί ήμασταν τόσο κοντά και τόσο μακριά ταυτοχρόνως.

Η ανάβαση στην Λυρίτσα ήταν και θα είναι μια αξέχαστη εμπειρία καθώς αντιπροσώπευε για πολλούς την πρώτη κορυφή βουνού που "κατέκτησαν". Προσωπικά πιστεύω πως όλοι θα πρέπει κάποια στιγμή της ζωής τους να κάνουν μια ανάλογη εκδρομή καθώς έχουν να κερδίσουν πολλά και ευελπιστώ η συγκεκριμένη ορειβασία να επαναληφθεί του χρόνου.

Επαμεινώνδας Μωρίκης

Ανάβαση στη Γκιώνα (18.8.2012)

Η φετινή ανάβαση στην **Πυραμίδα** της Γκιώνας, καθιερωμένη πλέον τα τελευταία χρόνια, έγινε και φέτος τον Αύγουστο, αλλά με κάποιες ιδιαιτερότητες: η κακοκαιρία που προηγήθηκε (έβρεχε επίμονα όλη σχεδόν την προηγούμενη

μέρα) και η πληθώρα των καθημερινών εκδηλώσεων στο χωριό περιόρισαν τις συμμετοχές, που δεν ξεπέρασαν τις 10!

Η μικρή μας ομάδα ξεκίνησε και φέτος από την πλατεία του χωριού στις 3.00 τα ξημερώματα του Σαββάτου και με αυτοκίνητα κατευθύνθηκε προς τον Κάρκανο, την αρχή του μονοπατιού. Από εκεί, κατά τις 4.00 άρχισε η ανάβαση και με σχετικά γρήγορο ρυθμό στο βρεγμένο έδαφος από τη βροχή που έπεσε την προηγούμενη, έφθασε στο Χαλίκι, στην πηγή, για την πρώτη στάση της. Απογοήτευση νιώσαμε όταν διαπιστώσαμε ότι η βρύση δεν έτρεχε νερό, παρά το ότι η πηγή είχε πολύ! Ο σωλήνας της παροχής από την πηγή στη βρύση είχε μετατοπιστεί, με αποτέλεσμα το νερό να τρέχει τον κατήφορο. Αρνητικά σχολιάστηκε το γεγονός ότι εκείνοι που χρησιμοποιούν τη βρύση συνε-

χώς, οι τσοπάνηδες πχ. στη Βαθιά Λάκκα, δεν νοιάστηκαν να την επισκευάσουν! Η δεύτερη στάση έγινε κάτω απ' τη Διασέλα, ανάμεσα Πλατυβούνα και Πυραμίδα! Ο αέρας που αρχίζει να φυσάει γίνεται σιγά σιγά δυνατός και αρκετά κρύος, δυσκολεύοντας την ανάβαση, ιδιαίτερα των νέων της παρέας. Στη Διασέλα, μια ώρα κάτω από την Πυραμίδα, αρχίζει πλέον να χαράζει, ο παγωμένος αέρας δυναμώνει, δεν μας αφήνει να απολαύσουμε χαλαρά τις πρώτες στο φως της μέρας εντυπωσιακές εικόνες της ανάβασης! Απαγκιάζουμε για λίγο στα ριζά της Πυραμίδας και κάποιοι αποφασίζουν να μη συνεχίσουν μέχρι τέλους, εξαιτίας του κρύου και της κούρασης. Η ομάδα ανασυντάσσεται, ξεκινάει το τελευταίο δύσκολο κομμάτι της διαδρομής, δεν παραλείπει με συχνές στάσεις να θαυμάζει το εξαιρετικό θέαμα στις γύρω κορφές της Γκιώνας που κρύβονται στα σύννεφα της πρωινής υγρασίας. Οι φωτογράφοι

της ομάδας δε χορταίνουν να τραβούν φωτογραφίες και, κατά τις 7.30, η ομάδα πατάει κορφή! Εδώ, παρά τη χαρά της «κατάκτησης» του στόχου, τους ορειβάτες μας τους περιμένει ακόμα μια απογοήτευση: η αυξημένη υγρασία στην ατμόσφαιρα περιορίζει την ορατότητα κι οι προσδοκίες όσων ανέβηκαν στην Γκιώνα πρώτη φορά με την ελπίδα να απολαύσουν μια θέα μοναδική ματαιώνονται!..

Η ομάδα όμως, παρόλα αυτά, απολαμβάνει τις στιγμές αυτές της ξεκούρασης, χαλαρώνει, φωτογραφίζεται και, μετά από καμιά ώρα, παίρνει το δρόμο της επιστροφής.

Στη φετινή ανάβαση πήραν μέρος: Ταξιάρχης Κάλλης και δύο Λαμιώτες φίλοι του, Μαρία Ματθαίου, Παναγιώτης Μπάνος, Άννα Γκίκα, Σταμάτης Τραχανάς, Κώστας Καλτσάς, Γιάννης Καλόγηρος και Αναστασία Καλογήρου.

Γιάννης Καλόγηρος

Ανεβαίνοντας στο Διάσελο παρέα με τα νέα παιδιά

Όταν τον περσινό Αύγουστο μια μικρή παρέα 6 ατόμων καθαρίζαμε και σηματοδοτούσαμε το μονοπάτι από **Μνήματα** προς **Διάσελο**, δεν μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι ένα χρόνο μετά θα το περπατούσαμε ξανά, με τόσο μεγάλη και τόσο νεανική παρέα αυτή τη φορά!

Η ανάβαση από τα Μνήματα προς το Διάσελο είχε κανονιστεί για τις 16 Αυγούστου, την επόμενη του πανηγυριού στην πλατεία, γεγονός που δεν εμπόδισε όμως, παρά το ξενύχτι, τους νέους που δήλωσαν συμμετοχή στην εξόρμηση να δώσουν το «παρών», και μάλιστα ακριβώς στην ώρα τους, 7.00 το πρωί! Μαζεύτηκαν λοιπόν 9 νέα παιδιά, ηλικίας 13-18 χρόνων, με τον απαραίτητο εξοπλισμό (σακίδιο, γκλίτσα, καπέλο, νερό, φαγητό), αλλά και με ξεχωριστό κέφι και, μαζί με εμάς τους ενήλικους, συμπληρώθηκε ο αριθμός των 20 ατόμων! Για την ιστορία, λοιπόν, από τους νέους συμμετείχαν οι: Κώστας Ψωμακέλης, Γιώτα Ψωμακέλη, Γιούλη Τομαρά, Ντίνα Τομαρά, Άννα Κυριαζή, Θεοδώρα Πάντου, Νίκος Βασιλειάδης, Γιώργος Αλεξίου, Βασίλης Καραδήμος και οι υπόλοιποι που συμπληρώναμε την ομάδα οι: Χριστόφορος Χριστοφόρου, Γιάννης Πάντος, Στέργιος Λεβέντης, Γιάννης Καλόγηρος, Άννα Γκίκα, Νίκος Φίκας, Βάσω Φίκα, Χάρης Μωρίκης, Εύη Θεοφανίδου, Σάκης Κολλύρης και Αγγελική Κωστόπουλου.

Η πορεία ξεκίνησε από τα **Μνήματα**. Πιάσα-

με το παλιό μονοπάτι, ανοιχτό πλέον, με ευδιάκριτα σημάδια που έκαναν τη μετακίνησή μας γρήγορη και άνετη παρά το γεγονός ότι προχωρούσαμε μέσα σε πυκνό αδιαπέραστο από τον ήλιο δάσος. Μετά από 45 λεπτά πορείας, φθάνουμε στη **Φτερόλακκα**. Κάνουμε μια σύντομη στάση, απολαμβάνουμε το εντυπωσιακό τοπίο, εξηγούμε στα παιδιά που βρισκόμαστε, σε ποια κατεύθυνση και από ποια διαδρομή θα συνεχίσουμε την πορεία μας, φωτογραφιζόμαστε μέσα στις ψηλές φτέρες με φόντο το **Γεροντόβραχο**, την **Κακιά Σκάλα** και την **Πλατυβούνα**. Ξεκινάμε και πάλι, αφήνουμε πίσω μας το μεγάλο ξέφωτο της Φτερόλακκας, μπαίνουμε ξανά σε δάσος και σε λίγο, πλησιάζουμε στην Κακιά Σκάλα, σημείο όπου το μονοπάτι στενεύ-

ει, ανηφορίζει απότομα και ελίσσεται ανάμεσα σε απόκρημνα βράχια. Η θέα κόβει στην κυριολεξία την ανάσα! Συνιστούμε στα παιδιά να δείξουν μεγάλη προσοχή και να βαδίζουν κοντά στους πιο έμπειρους της ομάδας.

Η μικρή αυτή δοκιμασία τελειώνει σύντομα και κατά τις 10.00 φθάνουμε στο τέλος της διαδρομής, στην πλαγιά που βρίσκεται κάτω από τη σκιά του Γεροντόβραχου και απέναντι από τη μικρή κορυφή **Κάστρο**. Για κάποιους από την παρέα η πορεία συνεχίζεται μέχρι το Διάσελο. Με πιο γρήγορο βάδισμα, 5 άτομα ανηφορίζουμε το μονοπάτι που ανεβαίνει στο γυμνό από βλάστηση Κάστρο και σιγά – σιγά πέφτει μέσα στο Διάσελο. Για τους περισσότερους είναι η πρώτη επίσκεψη στα λιβάδια αυτά. Κάνουμε μια στάση δίπλα στο νεράκι που τρέχει στην έξοδο του Διάσελου προς το **Αρβανιτόρεμα**, βγάζουμε αναμνηστικές φωτογραφίες και παίρνουμε ξανά το μονοπάτι για την επι-

στροφή. Συναντάμε την υπόλοιπη ομάδα, που αναγκαστικά μας περίμενε για αρκετή ώρα και, κατηφορίζοντας προσεκτικά στα δύσκολα σημεία, πιο άνετα στα δασωμένα, επιστρέφουμε κατά τη 1 το μεσημέρι στα Μνήματα.

Σίγουρα, για μας τους παλιότερους το ξεχωριστό αυτής της όμορφης πορείας ήταν η παρουσία και η συμμετοχή των νέων παιδιών που, παρά τους αρχικούς μας δισταγμούς και τις όποιες μας επιφυλάξεις για τη συμμετοχή τους στην απαιτητική αυτή πορεία, απολαύσαμε την παρέα τους, θαυμάσαμε και επαινέσαμε την αντοχή τους, το κουράγιο στα δύσκολα, την πειθαρχία και την συνεργασία τους, αλλά κυρίως τη διάθεσή τους να γνωρίσουν καλύτερα τον τόπο τους και τα εντυπωσιακά βουνά της περιοχής μας!

Μπράβο παιδιά, και του χρόνου μαζί και στην Γκίωνα!

Γιάννης Καλόγηρος

Λόγω πληθώρας ύλης το κείμενο “Εκδρομή στην Τράκα” που μας έστειλαν χωριανά μας παιδιά θα δημοσιευθεί σε επόμενα τεύχη. Ευχαριστούμε και ζητούμε την κατανόησή σας.

Μετατόπιση τοιχώματος παιδικής χαράς Ρούγας

Επικίνδυνη μετατόπιση παρουσιάζει το νοτιοδυτικό τοίχωμα της παιδικής χαράς στη Ρούγα. Για ενημέρωση των αρμοδίων ο Δημήτριος Ι. Χαμηλός έστειλε μέσω του κοινοτάρχη μας την ακόλουθη επιστολή.

Προς τον Δήμαρχο Δελφών
Αμφισσα
Καλοσκοπή 10/8/2012

Κε Δήμαρχε,
Σκοπός της επιστολής μου αυτής είναι να σας ενημερώσω για ένα σοβαρό θέμα που έχει προκύψει στο χώρο της παιδικής χαράς, που βρίσκεται στη γειτονιά της Ρούγας, κοντά στην εκκλησία της Παναγίας της Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής (παλιά Κονκουβίστα).
Συγκεκριμένα, πρόκειται για ένα τσιμεντένιο τοίχωμα που στηρίζει τη νοτιοδυτική πλευρά της παι-

δικής χαράς μήκους 15 x 4.

Εδώ και αρκετά χρόνια το τοίχωμα αυτό άρχισε σταδιακά να αποκόπτεται από τον κύριο χωμάτινο χώρο της παιδικής χαράς και να μετατοπίζεται προς τον παρακείμενο δρόμο. Ήδη έχει δημιουργηθεί άνοιγμα περίπου 30 εκατοστών και από στιγμή σε στιγμή υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί ζημιά, όχι μόνο στο γύρω περιβάλλοντα χώρο, αλλά και σε ανθρώπινες ζωές.

Για το λόγο αυτό και για να μη ζουν σε ανησυχία οι κάτοικοι του χωριού είναι απαραίτητο ειδικό συνεργείο τεχνικών της υπηρεσίας σας, να εξετάσει την επικινδυνότητα του τοιχώματος και να προβεί στην επιδιόρθωση όπου επιβάλλεται, ώστε να μπορούν να παίζουν άνετα τα παιδιά του χωριού μας και των επισκεπτών, αλλά και οι κάτοικοι να πάνε να ζουν κάτω από το φόβο της κατάρρευσης.

Ευχαριστώ

Με τιμή

Δημήτριος Ιωάν. Χαμηλός

Προεδρική Αλληλεγγύη

Ο πρόεδρος της γειτονικής κοινότητας Παύλιανης κ. Γεώργιος Ρηγάκης ξέρει τι καταστροφικές συνέπειες μπορεί να φέρει μια σπίθα φωτιάς μέσα σε δάσος. Γι' αυτό μόλις αντιλήφθηκε φλόγες μέσα σε αυτοκίνητο παρκαρισμένο στο χώρο της Αγίας Τριάδας τον Αύγουστο μήνα, έτρεξε και με τη βοήθεια πυροσβεστικού της κοινότητας και συγχωριανών του απέτρεψαν τον κίνδυνο της εξάπλωσης.

Ο πρόεδρος μας Δημ. Τσιαμπάς ευχαρίστησε θερμά τον κ. Ρηγάκη και όσους συμπαραστάθηκαν για το καλό που έκαναν. **Και από εμάς συγχαρητήρια κ. πρόεδρε!**

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΒΛΑΧΟΥ

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Γεννημένος στην Κουκουβίστα το 1925, γιος του Ευαγγέλου και της Κατερίνης, γεωργός και τσοπάνης μέχρι τα 35, καθισμένος στην ψάθινη καρέκλα της τσιμεντένιας βεράντας του παντοπωλείου-ψητοπωλείου της κόρης του Αθηνάς, δεχόταν με ευχαρίστηση το απογευματινό αεράκι και αναπολούσε νοσταλγικά το παρελθόν, τα χρόνια που κύλησαν σαν το νεράκι της Ποτίμης απέναντί του και που δεν τα χόρτασε, μα τα έζησε έντονα και πεισματικά.

Το κανονικό του επίθετο ήταν Αντωνίου και ο πατέρας του Ευάγγελος αυτό το επίθετο είχε. Επειδή όμως η οικογένεια ήταν τσοπαναίοι, τους έλεγαν με το παρατσούκλι Βλάχο και με αυτό γράφτηκε ο Παναγιώτης στο Μητρώο Αρρένων του χωριού.

Παληκάρι στα 26 του παντρεύτηκε το 1951 τη συγχωριανή του Μαρία Χριστοφόρου και μαζί της έκανε οικογένεια και απέκτησε τρία παιδιά: τον Γιάννη, τον Βαγγέλη και την Αθηνά. Το σπιτικό τους ήταν στη ρούγα της Παναγίας, δίπλα από το σπίτι του Νίκου Μαλιβίτση (Τσαρτσάλη).

Η ενασχόληση με τα κοπάδια και την κτηνοτροφία δεν τον εμπόδισε να ασχοληθεί με τα κοινά του χωριού και εξελέγη μέλος του Κοινοτικού Συμβουλίου τη πενταετία 1955-1960. Είχε φοιτήσει στο σχολείο μέχρι την Ε τάξη με δασκάλους τον Γιαννόπουλο από τα Καστέλλια, τον Τράκα από τη Λιλαία, και τον Παπασταμούλη, είχε μάθει να λογαριάζει και να σκέφτεται σωστά.

Γύρω στα 1960, ίσως για νάναι πιο κοντά στην οικογένειά του ή γιατί κουράστηκε από τη μοναχική ζωή στις βουνοκορφές της Γκιώνας, αποφάσισε να ανοίξει στην Κουκουβίστα παντοπωλείο. Νοίκιασε το σπίτι του Πριόβολου (Κουγιούφα) και γεμάτος όρεξη αφοσιώθηκε στη νέα του δουλειά. Κάρφωσε ξύλινα ράφια στους τοίχους περιμετρικά για τα προϊόντα, έβαλε 2-3 τραπεζάκια ξύλινα,

ιδιόχειρα, μια σόμπα με ξύλα, ήρθε σε επαφή με εμπόρους στην Άμφισσα και τη Γραβιά και ξεκίνησε.

Τα παντοπωλεία της δεκαετίας του 1960 ήταν διαφορετικά και δεν είχαν καμιά σχέση με τα σημερινά σούπερ μάρκετς. Τα προϊόντα που είχε δεν ήταν τυποποιημένα ούτε συσκευασμένα, όλα ήταν χύμα, εκτός από ορισμένα προϊόντα σε κονσέρβες, (ζαμπόν, πελτές ντομάτας κ.α.)

Τα όσπρια ήταν σε μεγάλα τσουβάλια (σακιά) και το λάδι, το πετρέλαιο σε βαρέλια. Η ζάχαρη και το ρύζι σε χάρτινα σακιά. Αρχικά μονάδα μέτρησης ήταν η οκά, τουρκικής προέλευσης, η οποία όμως καταργήθηκε τυπικά από τον Απρίλιο του 1959 αλλά ουσιαστικά κράτησε ακόμα μερικά χρόνια στις απομακρυσμένες περιοχές.

Τα χύμα προϊόντα τα έδινε στους πελάτες χωριανούς του με τη σέσουλα, τη μεγάλη μεταλλική κλειστή κουτάλα. Τα έβαζε σε χάρτινη σακούλα και τα ζύγιζε στη ζυγαριά, η οποία λειτουργούσε με σταθμά, με πολλαπλάσια ή υποπολλαπλάσια της οκάς, τα δράμια.

Για τα μεγάλα βάρη είχε την πλάστιγγα και στον πάγκο την επιτραπέζια ζυγαριά με τα τάσια, για τα μπαχαρικά, τον καφέ τις βαφές και γενικά τα άλλα μικροεμπορεύματα.

Πέρασαν τρία χρόνια και επειδή η δουλειά πήγαινε καλά ο Παναγιώτης (Τάκης) μετακόμισε στο σπίτι του Γιώργου του Θεοχάρη, όπου έμεινε για δυο χρόνια περίπου. Έψαχνε το κατάλληλο μαγαζί και τελικά το βρήκε στο νεόκτιστο διώροφο σπίτι του Τάσου Αυγερινού, νοίκιασε τον πρώτο όροφο και το υπόγειο και αύξησε τις παραγγελίες για την προμήθεια των προϊόντων του.

Ούτε όμως και εκεί έμεινε για πολύ. Το 1966 μετέφερε το παντοπωλείο στο μαγαζί του Αμερικάνου, ένα χώρο γύρω στα 50 τετραγωνικά, χωρίς αυλή, όπου έμεινε για τέσσερα χρόνια. Στο

παντοπωλείο του είχε τα πάντα: τυριά σε αλμύρα, παστά σε κουτιά, αντζούγες και σαρδέλες, ρέγκες σε ξύλινα κασσονάκια και το σαββατοκύριακο και τις γιορτινές μέρες, όταν έσφαζε, πουλούσε και κρέας. Όταν άρχισαν να εμφανίζονται στο χωριό τα δείγματα της εξέλιξης των πόλεων, γύρω στο 1970, ο Τάκης μετακόμισε στο μαγαζί της Κοινότητας με μίσθωμα 1200 δραχμές το μήνα, όπου έμεινε για 33 ολόκληρα χρόνια. Σ' αυτόν το χώρο των 60 τετραγωνικών με τη μεγάλη ξύλινη σόμπα στη μέση, έδωσε την ψυχή του και δούλεψε ταπεινά μέχρι τέλος.

Έβαλε μέσα στα ράφια από όλα τα καλά και τα μόστραρε με ιδιαίτερο τρόπο να φαίνονται στον πελάτη. Κουβάλησε τυρί φέτα σε ξύλινο βαρέλι, κρέμασε παστά, λουκάνικα και σαλάμια, και πρόβαλε στα τσουβάλια μπροστά στη βιτρίνα του ψυγείου, χύμα τα όσπρια, φακές, ρεβίθια, κουκιά, ρύζι, ζάχαρη, αλάτι, αλεύρι και παραδίπλα κριθάρι, στάρι και καλαμπόκι.

Τα μακαρόνια τα είχε στα ράφια μαζί με άλλα ζυμαρικά και μανεστράκι και παραδίπλα καφέ ωμό σε κόκκους και αλεσμένο. Προς τα δεξιά του τοίχου είχε μπουκάλια στη σειρά με ούζο, κονιάκ και μπίρα. Δεν έλειπε τίποτα χρειαζούμενο. Σαπούνι σε πλάκες πράσινο και άσπρο, πήλινα τσουκάλια, ταψιά, κατσαρόλες αλουμινίου, βάζα, ποτήρια, πιάτα, καράφες, κούπες, κουταλοπήρουνα, λάμπες πετρελαίου, μπλε οινόπνευμα, βούρτσες, σκούπες, σκουπάκια, τενεκεδένια κουτάκια με βαφές, και προς τα αριστερά είχε τοποθετημένα τετράδια, μολύβια, γομολάστιχες, μπλοκ, μαλλιά, κλωστές, βελονάκια, βελόνες, καρφίτσες, παραμάνες, κάλτσες, κουμπιά, φερμουάρ, ασπιρίνες και πολλά κουτιά με τσιγάρα.

Μέχρι το 1985 ήταν ο μόνος που διέθετε τσιγάρα και εφοδίαζε τους θεριακλήδες καπνιστές του χωριού. Μετά πήρε την άδεια και ο γέρο-Καραμπέτσος και έφερε και αυτός στο παντοπω-

λείο-ταβέρνα, που είχε κάτω από την πλατεία.

Πάνω στον πάγκο, που είχε το ταμείο του, το συρτάρι με τα λεφτά, είχε καραμέλες σε βάζα, σοκολάτες, γλυκά του κουταλιού, θρεψίνη, ταχίνι και χαλβά εμπορίου τυλιγμένο σε αστραφτερό χαρτί.

Μαζί του από μικρή ήταν η κόρη του Αθηνά, η οποία έμεινε στο χωριό για πολλά χρόνια και όταν παντρεύτηκε στην Αθήνα, πάλι ερχόταν τα καλοκαίρια στο μαγαζί του πατέρα της.

Όλα υπήρχαν και όλα αγοράζονταν από τους χωριανούς με φειδώ, γιατί ήταν δύσκολα χρόνια. Στους περισσότερους τα έδινε με τεφτέρια, μικρά τετραδιάκια, μέσα στα οποία ο Τάκης σημείωνε με το μελανί μολύβι, που είχε πάντα πίσω απ' το αυτί, τα προϊόντα που αγοράζονταν με πίστωση.

Στο τέλος της εβδομάδας έκανε το λογαριασμό και αν ο οικογενειάρχης είχε χρήματα, τον εξοφλούσε, διαφορετικά του έδινε ένα ποσό «έναντι» και συνεχιζόταν η πίστωση. Ωστόσο υπήρχαν και κάποιοι που δεν ξεπλήρωσαν ποτέ..... η αγροτική οικογένεια είχε συνεχή και αδιάκοπη προσπάθεια να εξασφαλίσει τα είδη διατροφής και όσα δεν παρήγε τα εξασφάλιζε αγοράζοντάς τα από το παντοπωλείο του χωριού. Οι πιο τακτικοί πελάτες ήταν τα πιτσιρίκια, που αγόραζαν συνήθως σοκολάτες, καραμέλες, στραγάλια και λουκούμια.

Όλη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ αργά, ο Τάκης ήταν στο μαγαζί να φροντίσει την επάρκεια των αγαθών και να εξυπηρετήσει τους πελάτες του χωριανούς.

Τους άγριους εκείνους χειμώνες με το πολύ χιόνι, έκανε δρόμο ο ίδιος με το φτυάρι δυο μέρες για να ανέβει στην πλατεία, μόνος γιατί οι άλλοι γείτονες είχαν φύγει στην Αθήνα και αυτός έπρεπε να κρατήσει το μαγαζί, τη ζωή του χωριού, ανοικτό. Το βράδυ περίμενε να φύγουν οι τελευταίοι πελάτες και έκλεινε το μαγαζί, γύρω στις 10, ενώ το καλοκαίρι έμενε ανοιχτός ως αργά, γύρω στις 2, πολλές φορές και στις 3, όταν είχε νέους και κόσμο στη δροσερή πλατεία με τα μεγάλα πλατάνια. Το πρωί, από τις 8 βρισκόταν στη θέση του, γιατί ήταν νέος, δυνατός και άντεχε την κούραση.

Επειδή ο χώρος του μαγαζιού ήταν της Κοινότητας στην αριστερή πλευρά είχε εγκατασταθεί και το τηλεφωνείο, όπου οι χωριανοί έπαιρναν τηλέφωνα και επικοινωνούσαν με τους δικούς τους αλλά και για τις δουλειές τους στις γειτονικές πόλεις της Γραβιάς και της Άμφισσας.

Πολλές φορές ο Τάκης ή η Αθηνά έτρεχε να ειδοποιήσει τους χωριανούς να έρθουν στο τηλε-

φωνείο ή να πάρουν τηλέφωνο για θέματα υγείας ή άλλες ανάγκες της οικογένειας.

Εκεί ερχόταν και ο ταχυδρόμος, άφηνε τα γράμματα και έδινε τη σύνταξη των ηλικιωμένων, οι οποίοι περίμεναν με ανυπομονησία την άφιξή του.

Γυναίκες δεν σύχναζαν. Οι χωριανές πήγαιναν να ψωνίσουν και έφευγαν γρήγορα σαν κυνηγημένες, γιατί ήταν «άντρο» των ανδρών, περισσότερο των ηλικιωμένων, που έπαιζαν χαρτιά, έπιναν κανένα ποτηράκι κρασί, ή τσίπουρο με λουκουμάκι και στραγάλι, μιλούσαν για την σκληρή καθημερινότητα, πολιτικολογούσαν και έφευγαν ευχαριστημένοι.

Το μαγαζί ήταν το σημείο αναφοράς σε προεκλογικές περιόδους και εκεί μιλούσαν οι εκπρόσωποι των κομμάτων. Οι θαμώνες συζητούσαν, διαφωνούσαν και «έρχονταν στα χέρια». Δεν ήταν λίγες οι φορές που επενέβαινε ο Τάκης να τους ηρεμήσει με επιχειρήματα, λογικός και μετλίχιος πάντα. Οι πολιτικές διενέξεις δεν ωφελούσαν το χωριό.

Ψηλός και γεροδεμένος, με την ποδιά του μπακάλη ή χωρίς αυτή, πηγαينوερχόταν ακούραστα για τον καφέ των πελατών, για μια βελόνα κάποιας νοικοκυράς, για μια τσίχλα ενός πιτσιρικά, για το κάθε τι που ζητούσαν οι πελάτες. Ποτέ κανείς δεν είδε στο αρρενωπό πρόσωπό του τη δυσарέσκεια ή τη βαρεμάρα. Κράτησε τη νεανική ζωντάνια όλα τα χρόνια, καλύπτοντας τα «στραβά» που έφερναν τα γηρατειά.

Άντεξε μέχρι το τέλος του 2003, όταν έγινε νέα διαρρύθμιση χώρου του Κοινοτικού μαγαζιού και ο Τάκης αναγκάστηκε να το εγκαταλείψει. Μετέφερε όλα τα υπάρχοντά του αδιαμαρτύρητα μαζί με τις εικόνες και τις αναμνήσεις τόσων χρόνων, στο σπίτι του Μάκη Γ Πριόβολου, που είχε αγοράσει το 1995. Σε αυτόν το χώρο η κόρη του Αθηνά, άξια κόρη ενός καταξιωμένου πατέρα, άνοιξε μαγαζί με την επωνυμία

«Είδη Παντοπωλείου-ταβέρνα- ψησταριά

Αθηνά Βλάχου». Στήριγμά της ο Τάκης Βλάχος, ο πατέρας της, που παρά την ηλικία του είναι ζωντανή εικόνα του παρελθόντος της Καλοσκοπής, η παράδοση και η πολιτιστική κληρονομιά.

Πολιτική-κοινωνική δράση

Ο Τάκης αγαπούσε το χωριό, ενδιαφερόταν για τους χωριανούς, μάθαινε για τις ανάγκες και τα προβλήματα, που τους ταλάνιζαν, και στις εκλογές του Μαρτίου του 1975 εξελέγη Πρόεδρος και ανέλαβε τα καθήκοντά του την 1 Ιουλίου μέχρι τις εκλογές του 1980. Μαζί με το τοπικό Συμβού-

λιο αγωνίστηκε για την αναμόρφωση, διάπλαση του χώρου και ευημερία των συγχωριανών του.

Γραμματέας δεν υπήρχε στην Κοινότητα και διόρισε για τις ανάγκες τους τον Πολύκαρπο Γεωργίου, που είχε Γυμνασιακές γνώσεις, γραμματέα για τρεις μήνες με μισθό 3000 δραχμές. Δεν μπόρεσε όμως να παραμείνει στην Κοινότητα γιατί είχε και αυτός παντοπωλείο στο χωριό και έτσι ο Τάκης αναγκάστηκε να κάνει ο ίδιος τον γραμματέα για τρεις μήνες, ως ότου βρεθεί το κατάλληλο πρόσωπο. Αυτός ήταν ο Κωνσταντίνος Καραντάσιος, ο οποίος κράτησε για χρόνια τη θέση μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε. Όταν ανέλαβε ο Τάκης την Κοινότητα, υπήρχε ένας δρόμος που διέσχιζε το χωριό από Κακοτράχη μέχρι το Σταυρό και ένας άλλος από την Ποτίμη μέχρι το Στρογγυλό και οι δυο χωμάτινοι. Για την αξιοποίηση του χώρου άνοιξε δρόμο από το σπίτι του Χαβελέ, προς τα Κολλυρέικα, τον Άη-Γιαννάκη, την Κακοτράχη, τα Χαμηλείκα. Επίσης το δρόμο προς την εκκλησία της Παναγίας από το σπίτι του Δήμου Αλεξίου μέχρι του Νικηφόρου Ζούγρου και από τον κεντρικό προς τη συνοικία του Γεωργίου Αυγερινού, μετέπειτα Πρόεδρου.

Ακόμη κατασκεύασε τσιμεντένια σκαλιά στο δρόμο του Γκούρα, που περνούσε από την ταβέρνα του Καραμπέτσου, τα σκαλιά στα Πριοβολείκα και το τσιμεντένιο αυλάκι από την Κακοτράχη ως του Κρεβατά.

Έφερε πόσιμο νερό από το Κεφαλόβρυσο χαμηλά από τη θέση Νιτροβιές-Σταματίση-Κακοτράχη. Για την εκτέλεση των έργων αυτών ερχόταν μηχανήμα μισθωμένο και άνοιγε τον προκαθορισμένο από τον Πρόεδρο δρόμο.

Ο εργολάβος που έπαιρνε το έργο ήταν ο Παναγιώτης Κυριαζής παντρεμένος στα Καστέλλια.

Μεγαλωμένος με σεβασμό προς τους γονείς και τους παππούδες του χωριού, τίμησε τον τόπο της μνήμης τους και το 1977 μετέφερε το παλιό νεκροταφείο που ήταν άφραγος χώρος μέσα στη συνοικία Σωτήρω, στη σημερινή θέση στην είσοδο του χωριού.

Αυτά και άλλα περιστατικά, που δεν καταγράφηκαν, ήταν οι δραστηριότητες του Παναγιώτη (Τάκη) Βλάχου, ήταν ο ζωγραφικός πίνακας του χωριού, ήταν το χτες ολοζώντανο, που με οδήγησε σε ένα πρωτόγνωρο, αξέχαστο ταξίδι αναμνήσεων και εποχών, κάποια ζεστά απογεύματα του Σεπτεμβρίου του 2011.....με καφέ και γλυκό κεράσι.

ΚΟΥΤΑΛΕΑΙΝΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

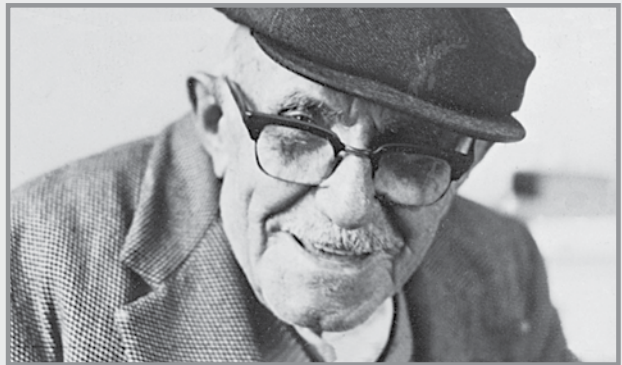
Γράφει ο Γιάννης Τριανταφύλλου (Πράντζας)

Ζ' μέρος, τελευταίο - Συνέχεια από τεύχος 162

Η κόρη της η Γιαννούλα που ήταν και ο σύνδεσμος με τον έξω κόσμο έφερε και τα άγγελμα του θανάτου της. Σαν πήγε να δει τι κάνει και να της κρεμάσει με το σχοινί φαγητό και νερό πάνω από τον κοντινό βράχο την είδε ξαπλωμένη κάτω από το μεγάλο έλατο με τα χέρια ανοιγμένα σαν τον Εσταυρωμένο Χριστό να είναι ασάλευτη. Αναφώνησε πολλές φορές, αλλά τίποτα δεν έδειχνε ότι η μάνα της βρισκόταν στη ζωή. Το καημένο το κορίτσι που έζησε όλο το οικογενειακό της δράμα κάθισε απάνω στον γυμνό βράχο και ξέσπασε σε κλάματα. Έμεινε σ' αυτήν τώρα η φροντίδα της ταφής. Έπρεπε όμως πρώτα να ενημερώσει τον Πρόεδρο της Κοινότητας και αυτός με τη σειρά του την Αστυνομία. Το σοβαρότερο θέμα που προέκυψε από την πρώτη στιγμή ήταν ποιος θα πήγαινε ν' ανοίξει τον τάφο και μετά να την θάψει. Ο φόβος να μεταδοθεί η φοβερή νόσος σε όποιον θα την πλησίαζε έφερε σε δύσκολη θέση όλες τις Αρχές Κοινοτικές, Αστυνομικές, Υγειονομικές. Υπήρχε ο φόβος να μείνει άταφη και να την φάνε τα σαρκοφάγα αγρίμια του βουνού και τα όρνια του δάσους.

Το λείψανο της Κουταλέαινας έμεινε στη θέση του άταφο τρεις ημέρες και λύση δεν φαινόταν πουθενά, ουδείς αποφάσιζε να κατέβει στο Ζάστανο για να τη θάψει. Όπου ένας άνθρωπος που τον ανακάλυψε η Αστυνομία μέσω των Υγειονομικών Υπηρεσιών έβγαλε όλους από το αδιέξοδο που είχαν περιέλθει με την άταφη Κουταλέαινα. Ήταν από το γειτονικό χωριό Σκλήθρο και λεγόταν Μητσόβουλος. Το πώς το αποφάσισε ο άνθρωπος αυτός και απήφησε τον κίνδυνο και δέχτηκε να κάνει την ταφή της Κουταλέαινας ήταν κάτι που άφησε όλους άναυδους. Η απορία και το ερώτημα όλων ήταν, υπάρχει άνθρωπος που να θυσιάζεται πηγαίνοντας να θάψει μια νεκρή από ευλογία;

Ο άνθρωπος αυτός στην πραγματικότητα διατάχθηκε από την Αστυνομία να κάνει αυτή τη δουλειά. Ο κίνδυνος να πέσει θύμα της θανατηφόρας

αρρώστιας δεν υπήρχε γιατί ήδη είχε πέσει θύμα της φοβερής αυτής νόσου και σαν από θαύμα είχε επιζήσει, έφερνε δε στο πρόσωπό του και στο σώμα του όλα τα φοβερά σημάδια της, το να ξανακολλήσει για δεύτερη φορά ήταν κάτι σπάνιο. Την τέταρτη μέρα ο Μητσόβουλος μόνος πρωί-πρωί φορτωμένος ένα γκασμά και ένα φτυάρι κατέβηκε το απόκρημνο μονοπάτι κι άρχισε να σκάβει για το άνοιγμα του τάφου πλησίον στο πτώμα της Κουταλέαινας. Προτού όμως ρίξει μέσα στον τάφο το άψυχο σώμα οι συγγενείς και οι συγχωριανοί της θέλησαν τιμώντας την ηρωίδα αυτή μάνα, την δραματική Κουταλέαινα να της κάνουν νεκρώσιμη λειτουργία. Ήταν ο ύστατος φόρος προσφοράς των έστω και μετά θάνατον για την εκτίμηση και την αγάπη που της είχαν.

Στην ανατολική όχθη του ποταμού και της μεγάλης χαράδρας, αντίκρυ ακριβώς από τον ανοιγμένο τάφο που είναι τα χωράφια του Λίτσου συγκεντρώθηκαν οι συγχωριανοί της με τον παπά, τους ψαλτάδες και τα εξαπτέρυγα και έψαλαν τη νεκρώσιμη ακολουθία. Στο τέλος όλοι μαζί ανεφώνησαν, με όλη τη δύναμη της φωνής τους τρεις φορές «αιωνία σου η μνήμη». Ο δε απόηχος του αντίλαλου τρόμαξε τα δεκάδες αγριοπερίστερα που φώλιαζαν στους γύρω απόκρημνους βράχους και με το γρήγορο κυκλικό σφυριχτό φτερούγισμά τους έκλειναν την νεκρώσιμη τελετή, ενώ ο Μητσόβουλος από το

χείλος του τάφου έριχνε μέσα το άψυχο σώμα της Κουταλέαινας για να ακουστεί ο γδούπος του σαν αποχαιρετισμός στη γύρω χαράδρα. Με το τέλος της νεκρικής τελετής όλοι γύρισαν αμίλητοι και παρακολουθούσαν το φτυάρισμα του Μητσόβουλου για το κλείσιμο του τάφου. Μαζί θα έκλεινε και η τραγική ιστορία μιας γυναίκας, της άμοιρης Κουταλέαινας.

Με το κλείσιμο και του τάφου η πομπή με επικεφαλής τον Παπά με τα εξαπτέρυγα πήρε το δρόμο της επιστροφής. Όλα είχαν τελειώσει το φθινοπωριάτικο εκείνο μελαγχολικό πρωινό με το θαμπό ήλιο και τα κιτρινωμένα φύλλα των δέντρων.

Οι κάτοικοι του χωριού θα ξανάβρισκαν σιγά-σιγά τον ήρεμο και ήσυχο ρυθμό της ζωής τους, πολύ γρήγορα θα ξεχνούσαν τις εφιαλτικές ημέρες του καλοκαιριού που κινδύνεψε ακόμη και η ίδια η ύπαρξή τους.

Μα την Κουταλέαινα δεν θα την ξεχνούσαν ποτέ, γι' αυτούς ήταν ένα σύμβολο, μια ηρωίδα,

μια μεγάλη μάνα.

Τα χρόνια περνούν, η μια δεκαετία διαδέχεται την άλλη, η ιστορία της Κουταλέαινας άρχισε σιγά-σιγά να ξεχνιέται, για τη θυσία της δεν έγραψε κανείς τίποτε.

Οι νεότεροι ίσως να μη γνωρίζουν καν γι' αυτήν. Θα πρέπει όμως νομίζω η θυσία αυτής της γυναίκας να είναι φωτεινό παράδειγμα για όλες τις μάνες του κόσμου.

Η Κουταλέαινα και το μεγαλείο της αυτοθυσίας της ας είναι ένα φως μες στο σκοτάδι, για τη σημερινή Ελληνική οικογένεια που τη μαστίζει η κρίση της εποχής.

Στην κορυφή του απότομου βράχου επάνω από το Ζάστανο και το μεγάλο γεφύρι του μεγάλου ρέματος θάπρεπε να υπάρχει μια αναμνηστική πλάκα που να γράφει ότι εδώ άφησε την τελευταία της πνοή η μάνα Ελένη Κυριάκη (Κουταλέαινα) που θυσιάστηκε για την αγάπη στο άρρωστο παιδί της το Σεπτέμβριο του 1922.

Διαδίκτυο

Με χαρά σας κάνουμε γνωστό την ανακατασκευή του διαδικτυακού τόπου του χωριού μας <http://kaloskopi.gr>.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τα χωριανά μας παιδιά Νίκο Φίκα και Κατερίνα Ράπτη για τη βοήθεια τους στην προσπάθεια αυτή.

Κάθε πρόταση για βελτίωση του είναι ευπρόσδεκτη συμμετέχοντας στο σχετικό forum.

Επιτυχίες Νέων

- **Μώρης Παναγιώτης** του Ευθυμ.: Τ.Ε.Ι. Νοσηλευτικής Αθηνών
- **Καλογήρου Πέννυ** του Γεωργ.: Τμήμα Φιλολογίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας στο πανεπιστήμιο Αθηνών
- **Φίκα Ελένη** του Περικλή: Τμήμα Φυσικής στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- **Πατέλης Γιώργος**: Χημικό στο Αριστοτέλειο Θεσσαλονίκης
- **Πατέλης Τίμος**: Τ.Ε.Ι. Τηλεπικοινωνίας Σπάρτης
- **Κόλλιας Δημήτριος** του Γεωργίου: Τμήμα Ηλεκτρονικής Τ.Ε.Ι. Πειραιώς.

Μπράβο σας, καλή πρόοδο!

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας

“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Β. Γρηγοροπούλου,

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31

τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Θέμης Κομνάκος και η Λίλα Πατσιάδου στις 23 Αυγούστου απέκτησαν τη δεύτερη κόρη τους. Να σας ζήσει!

ΓΑΜΟΙ

• Στις 15/9/2012 στον ιερό ναό Αναλήψεως στην Νάουσα της Πάρου, η Χαρίνα Νικ. Αντωνίου και ο Φρίξος Χυδήρογλου παντρεύτηκαν. Ακολούθησε δεξίωση στο ξενοδοχείο Astir of Paros. Για τους νεόνυμφους οι πόθοι τους να είναι ευχές μας. Στον πατέρα της νύφης Νίκο Κ. Αντωνίου (ο δικός μας ορθοπεδικός) και στη μητέρα της Μάιρη Αντωνίου ευχόμεθα να τους χαίρονται και να τους καμαρώνουν ευτυχισμένους.

• Η Ευφροσύνη Μώρη του Ευθύμιου (Κασιάνη) και ο Ιωάννης Γκέκας την 1/9/2012 τέλεσαν ο γάμο τους στον Ιερό Ναό των Παντοκράτορα στο νησί των Παξών. Ευχόμαστε να ζήσουν και καλούς απογόνους.

ΓΑΜΟΣ & ΒΑΠΤΙΣΗ

Ο Γεώργιος Κύρου και η Ευθυμία Κοκκινά, εγγονή της Κατίνας Ανδριτσοπούλου (Σκούρα, Θεσ/νικη) τέλεσαν το γάμο τους στις 30 Ιουνίου στον Αγ. Ιωάννη του Χρυσοστόμου, Γεωργική Σχολή Θεσ/νικης. Μαζί βάπτισαν και το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Δημήτρη - Κλιτάκο.

ΒΑΠΤΙΣΗ

• Στις 16/9/2012 στο Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου ο Βαγγέλης Παναγ. Αυγερινός και η σύζυγός του Βασιλική Κούνουπα βάπτισαν το γιο τους δίνοντας του το όνομα Παναγιώτης.

ΠΕΝΘΗ

Ευθυμία Βελέντζα (Τσαρτσάλη) 1935-2012

Σε ηλικία 77 ετών απεβίωσε στα Αλπόσιτα Φθιώτιδος η Ευθυμία Βελέντζα (κόρη του Γεωργίου Μαλιβίτση (Τσαρτσάλη). Νεαρή ακόμη παντρεύτηκε τον Γ. Βελέντζα και εγκαταστάθηκε στο χωριό Αλπόσιτα κοντά στη Λαμία. Ήταν δραστήριος και

εργατικός άνθρωπος. Με τον σύζυγό της εκτός από πλούσιες γεωργικές καλλιέργειες εκμεταλλεύονταν παράλληλα και επιχείρηση κρεοπωλείου-ψητοπωλείου με πολύ καλό όνομα και πελατεία. Ενταφιάστηκε στα Αλπόσιτα συνοδεία πολύ κόσμου. Άφησε τρία αγόρια με οικογένειες και πολλά εγγόνια.

Τομαρά Κωνσταντία

του Ιωάννη
14/11/1930-
02/05/2012

Θυγατέρα του Γιάννη και της Παναγιούς Δανιήλ (Λιούγκα), του μυλωνά, γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το Νοέμβρη του 1930.

Η δύσκολη και φτωχική ζωή στο μύλο την οδήγησε στην "ξένη", αλλά γεμάτη αγάπη και στοργή αγκαλιά των Πριοβολέων.

Οι αρχές που έλαβε γερές τόσο από το πατρικό όσο και από το "δεύτερο" σπίτι της.

Παντρεύτηκε στο τέλος της δεκαετίας του '50, τον συντοπίτη της Γιώργο Τομαρά, έπειτα από μια σημαδιακή συνάντηση στο χωριό, την εποχή που μάζευαν τη σοδειά των μήλων.

Γάμος, νοικοκυριό και οικογενειακές υποχρεώσεις τους δραστηριοποιούν στη Θεσσαλονίκη. Δημιούργησαν μαζί μια μικρή "οικογενειακή" επιχείρηση γαλακτοκομικών. Η επιχείρηση λειτούργησε σχεδόν 40 και παραπάνω χρόνια σε μικρό ιδιόκτητο χώρο στην Κασσάνδρου, στο Διοικητήριο. Και η μόνιμη εγκατάσταση το σπίτι μας εκεί δίπλα κι αυτό. Μαγαζί και σπίτι στην Κασσάνδρου έμελλε να γίνουν φιλόξενο "στέκι και πέρασμα" για πολλούς "ταξιδιώτες της Θεσσαλονίκης", φοιτητές, στρατιώτες, διανοούμενους, συγγενείς και φίλους, απλά περαστικούς...

Απέκτησαν μαζί, δυο παιδιά και δυο εγγόνες. Έκαναν προκοπή, δημιούργησαν με πολλή δουλειά και στέργηση.

Έφυγε να συναντήσει "τόσα και

τόσα" αγαπημένα πρόσωπα στις 2 Μαΐου του 2012.

Δεν ξέρω τι θα μας λείπει πιο πολύ: το χαμόγελο της, το χάδι της, η πραότητα της, το μάλωμα της, ή η γλυκύτητα της; Η μάνα μας όπου κι αν είναι θα μας σκέφτεται και θα ναι κοντά μας.

Μάνα, καλό Παράδεισο, να ναι ελαφρύ το χώμα που σε γέννησε και σε σκεπάζει.

Γαρυφαλλιά - Παναγιώτης

Τσοούτσουρας Γεώργιος

Τον Ιούλιο 2012 απεβίωσε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στη Φυλή Αττικής ο Τσοούτσουρας Γεώργιος, σύζυγος της αλησμόνητης Χρυσούλας Τσοούτσουρα - Κατσανιώτη.

Παναγιώτα Τσόχλα-Γρατσία

Στις 28/9/2012 απεβίωσε η Παναγιώτα Τσόχλα-Γρατσία.

σε ηλικία μόλις 51 ετών. Δυσαναπλήρωτο κενό η απώλειά της για την κόρη της Νάντια, το σύζυγό της Σπύρο, τα αδέρφια της αλλά και την τραγική μάνα Κατερίνη Τσόχλα. Η οικογένειά της αείμνηστης Γιώτας ευχαριστεί όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος τους. Το 40ήμερο μνημόσυνο θα γίνει στις 4/11/2012 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κυψέλης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 21/10/2012 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του Παναγιώτη Ευαγγ. Αυγερινού στο Κοιμητήριο Άνω Ηλιούπολης.

• Την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου 2012 ο Πάκης Γιαννόπουλος, ο γιός του Χάρης με τη γυναίκα του Μαρία και ο γαμπρός του Κάρλος Αλκαλάι με τις κόρες του Σάντρα και Καρολίνα τέλεσαν επιμνημόσυνη δέηση στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής για την ανάπαυση των ψυχών των προσφιλών τους συζύγου, αδελφής και γιαγιάς, Αθηνάς και Σίσης. Να τις θυμόμαστε.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

222	Οικογ.Ανδριτσοπούλου Αικ. (Θεσ/κη)	30	257	Οικογένεια Χασιακού Γεωργίας στη μνήμη	
223	Βλάχος Δημήτριος στη μνήμη του πατέρα		258	ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	100
	του Αθανασίου και των παππούδων του	50	259	Ζησίμου Κατίνα (Δαύλεια)	30
224	Βλάχου Ευσταθία (Παρόριο) στη μνήμη της			Μπουρτζάλας Σπύρος και Μαρία στη μνήμη	
	κουινιάδας της Σταυρούλας			της αλησμόνητη της Γαρυφαλλιάς Χαμηλού	20
	Βλάχου-Παπαϊωάννου	30	261	Αφέντης Ανδρέας	30
225	Τσολάνα-Δανιήλ Γεωργία	50	262	Μώρης Ευθύμιος του Παναγ.	20
226	Αυγερινού Ευγενία του Νικ.	20	263	Χριστοδούλου Μαρία στη μνήμη του	
227	Χαμηλός Ευθύμιος του Ιωαν.	50		συζύγου της Παναγιώτη και κουινιάδα της	
228	Δανιήλ Ιωάννης του Μαργ.	20		Μαρία Κωστούρου	20
229	Δανιήλ Μαργαρίτης του Ιωαν.	20	264	Αλεξίου Βάγια στη μνήμη της	
230	Παπακώστα-Πατέλη Φοίβη	50		Χρυσαφούλας Αλεξίου	20
231	Παπακώστα-Μαλεβίτη Ελένη	50	265	Δανιήλ Μαρία του Ασημάκη (Λαμία)	30
232	Βλάχου Γιούλα του Αθ. (Γραβιά)	30	266	Παλούκης Ευάγγελος	50
233	Βλάχου Αργυρούλα του Αθ.	50	267	Χαμηλού Μαρίνα του Ιωαν.	30
234	Αυγερινού Κατερίνα του Κ. (Λειβαδιά)	25	268	Κωστούρος Ευάγγελος (Λαμία)	20
235	Αυγερινού Νικολίτσα του Κ.	25	269	Βλάχου Κατίνα Κων.	10
236	Αυγερινός Κώστας	20	270	Ζούγρος Θανάσης του Αλεξ.	20
237	Παναγιωτοπούλου-Κυριάκη Ευθυμία		271	Κυριαζή Πηνελόπη	20
	στη μνήμη του συζύγου της Βασιλείου και		272	Αλεξίου - Δεστούνη Αλεξάνδρα (Καναδάς)	
	στην μνήμη των αδελφών της Γιώργο και			στη μνήμη της Χρυσαφούλας Αλεξίου	20
	Αγγελικής Κυριάκη	50	273	Αλεξίου - Γρηγοράκου Δήμητρα στη μνήμη	
238	Κιτσοπούλου Δήμητρα στη μνήμη του			της Χρυσαφούλας Αλεξίου	20
	συζύγου της Ιωάννη και αδελφών της		274	Αντωνίου-Καψιμάλη Μαρία του Κωνστ.	70
	Αγγελικής και Γεωργίου	50	276	Δημήτρης Κωστούρος στη μνήμη των	
239	Μάρρα Κική	20		εξαδέλφων του Ιωάννη Ν. Κωστούρου	
240	Αλεξίου-Μάρρα Αλεξάνδρα	20		και της συζύγου του Κατίνας	30
241	Κόλλια Μαρία στη μνήμη του συζύγου της		277	Τσόχλα Ασημίνα στη μνήμη της αδελφής	
	Δημήτρη	50		της Παναγιώτας Γρατσία-Τσόχλα	200
242	Λεβέντη- Μπουκουβάλα Καίτη στη μνήμη				
	των γονέων της και αδελφού της	50			
243	Φίκα Βάσω (Θεσ/κη)	50			
244	Σφετσώρης Τάκης στη μνήμη των γονέων				
	του και του αδελφού του Μπάμπη	30			
245	Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωαν.	30			
246	Τούμπα-Δρογαλά Σοφία στη μνήμη				
	των γονέων και των θείων της	20			
247	Μαλιβίτσης Δήμος	20			
248	Τσουλανδρή-Τσαλκίκη Μορφούλα	10			
249	Ράπτου-Χρονοπούλου Μαίρη του Νικ.	20			
250	Χαμηλός Δημήτριος του Ιωαν.	20			
251	Τσόχλα-Παπαδοπούλου Γιώτα	20			
252	Τσόχλα-Ενισλίδου Γεωργία	20			
253	Κουτσοβέλη Ανίτα του Αντ.	40			
254	Μπουκουβάλας Ευθύμιος του Γεωργ.	20			
255	Φίκας Περικλής (Θεσ/κη)	50			
256	Φίκα Ελένη (Θεσ/κη)	50			

Στη ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

για την ανάπλαση του σχολικού κήπου προσέφεραν

278	Οικ. Αντωνίου Κροντηρά	1000
279	Χρήστος και Σοφία Λευκαδίτη	200
280	Νικηφόρος και Έφη Ζούγρου	50
281	Νίκος και Ανθή Καραγιάννη	50
282	Γιάννης και Πόλυ Κανατά	50
283	Ανθούλα Ζαχ. Κόλλια	30
284	Κων/νος Ζαχ. Κόλλιας	30
285	Βούλα Ζαχ. Ραπτοπούλου	80

Ο 5ος τόμος της «Κουκουβίστας»

Ολοκληρώθηκε ο 5ος τόμος της εφημερίδας μας που περιλαμβάνει την περίοδο 1/1/2004 - 31/12/2011, με πλούσιο περιεχόμενο στις 576 σελίδες του.

Με την ευκαιρία αυτή το Δ.Σ. εκφράζει την ευγνωμοσύνη του σε εκείνους που βοήθησαν να επιβιώσει η εφημερίδα στα 37 έτη της κυκλοφορίας της.

Ευχαριστούμε από καρδιάς εκείνους που

αφιλόκερδα και πρόθυμα προσέφεραν τη συνεργασία τους.

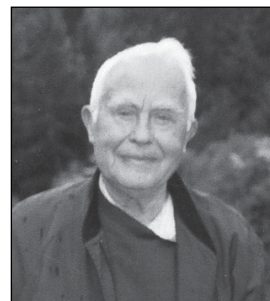
Τέλος ευχαριστούμε όσους με τη συνδρομή τους βοήθησαν να αντιμετωπίσουμε τις δυσχέρειες, κυρίως οικονομικές που βασανίζουν το Δ.Σ.

Σε όσους λείπουν τεύχη (130-161) και επιθυμούν να έχουν πλήρες το αρχείο τους μπορούν να τα προμηθευτούν και να τα ζητήσουν τηλεφωνικά στο 210 5238158.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ...

Απώλεια

Απρόοπτα και ενώ η εφημερίδα βρισκόταν στο τυπογραφείο μας ήρθε από τη Λωζάνη η θλιβερή είδηση του θανάτου του εκλεκτού τέκνου του χωριού μας Γεώργιου Πριόβολου. Υπακούοντας στους νόμους της φύσης αποχώρησε πλήρης ημερών στα 97 του χρόνια.

Ο αλησμόνητος Γιώργος υπήρξε στη ζωή άξιος άνθρωπος. Πορεύτηκε πλάι - πλάι με τη ζωή του χωριού μας και η αγάπη για τον τόπο που τον γέννησε δεν έσβησε ποτέ από μέσα του. Από τότε που πέτυχαν οι στόχοι της ζωής του δεν ξεχνούσε τη γενέτειρά του. Πάντοτε ήταν παρών. Φρόντιζε να συμμετέχει, στις δύσκολες εποχές στις δαπάνες του Σχολείου αλλά και βοηθούσε στην επισκευή των εκκλησιών πολλές φορές. Με τη σύζυγό του Ιωάννα ανέλαβαν τη δαπάνη της επιτυχημένης αγιογράφησης του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής για την οποία όλοι μας νιώθουμε περηφάνια.

Βοηθούσε επανειλημμένα το Σύνδεσμό μας. Το πένθιμο χτύπημα της καμπάνας του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής ήταν ο τελευταίος αποχαιρετισμός των χωριανών μας στον Γιώργο. Για τελευταία φορά βαθιά συγκινημένος επισκέφθηκε το χωριό το τρίτο δεκάημερο του Ιουλίου. Προσκύνησε τον Άγιο Γεώργιο και μας γνώρισε ότι αναλαμβάνει τη δαπάνη της αντικατάστασης της στέγης της εκκλησίας. Ο θάνατός του άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του, στο πένθος της οποίας συμμετέχουμε με θλίψη ευχόμενοι την εξ' ύψους παρηγορία.

Αιωνία η μνήμη του.

παιδιά φωτογραφία

25 Νοεμβρίου 1951 Στο προαύλιο της Παναγίας με φόντο το Καρβινόρεμα. Μία νύφη που ευτυχώς ζεί και βασιλεύει. Είναι η Παρασκευή της Βαΐας και του Λεωνίδα Κουφού. Ο γαμπρός είναι ο Θύμιος Τσίγας φεγγάτος απο καιρό.